

בעזרה ש"ת

קְרִבָּה אֶל

נַפְשֵׁי גְאֻרָה

פרשת פקודי - החודש תשפ"ה
♦ גליון פ"ט ♦

♦ 'לחיים' של קידוש ממתיק הכל ♦

♦ החודש הזה - רק לכם ♦

מעשה מבחור שרוצה לעבוד את ה' - פרק י'

♦ גדלות וקטנות מה עדיף ♦

♦ דיבור של אמת מביא את כל הישועות ♦

תוכן העניינים

מאמר הכנה לקידוש ..... ג

נצחיות הפרשה ..... ז

לחיות עם הזמן ..... ט

סיפורי מעשיות ..... טז

אמר מרן הבעל שם טוב הקדוש: 'קרבה אל נפשי גאלה'
עלינו לדאוג לגאולת הנפש, ומתוכה תצמח הגאולה השלימה!
תרומתך להפצת הגליון 'קרבה אל נפשי גאלה'
תעזור בס"ד לעוד ועוד יהודים לזכות לגאולת הנפש!

לתרומות להנצחות, לע"נ או לרגל שמחה
וכן להערות והארות בכל ענייני הגליון וכן לקבלת הגליון בדוא"ל
ניתן לפנות להר"ר יחיאל יהושע פרישמן
כפל' 052-766-2543 או בדוא"ל k7662543@gmail.com

חלק מהוצאות ההדפסה
נתרם ע"י ידידנו הנכבד
החפץ בעילום שמו
לע"נ

הרה"ק רבי חיים סינאוואני זצ"ל
לרגל יום ההילולה כ"ז אדר
זי"ע ועל כל ישראל אמן

חלק מהוצאות ההדפסה
נתרם ע"י ידידנו הנכבד
החפץ בעילום שמו
לברכה והצלחה ולבריהגו"נ
ולזכות מרן אדמו"ר מויזניץ שליט"א
רבי ישראל בן לאה אסתר
ולזכות כל חולי עמך בית ישראל

עריכה ומתיבה: ר' פנחס גרינבוים: 052-7694649

עיצוב ועימוד: גפנים - 052-7648003 cmg9090@gmail.com

לחיים' של קידוש ממתיק הכל

נפשו של החסיד כמעט ויצאה בדברו של הצדיק. הוא טרח ויגע, עשה דרך ארוכה מאוד עד שזכה להגיע עד הלום להיכלו של מלך, והנה.. הרבי פשוט שולח אותו הביתה!?! מה חטאי ומה פשעי כי שולחתי ריקם? מי יודע איזה חטא ועוון ראה הרבי על מצחי, עד שהוכרח לגרשני כלעומת שבאתי!

אבל חסיד הרי לא שואל שאלות, והוא פשוט מסתובב ועושה את דרכו הביתה בלב נשבר לשברי שברים. ויהי בדרך במלון הוא פוגש קבוצת חסידים אשר עושה את דרכה אל הרבי. למראה עננת העצב השוכנת על פניו, שאלוהו החסידים מה קרה? למה זה נפלו פניך? הרי עוד מעט קט כבר נעמוד בחצר הקודש אצל הרבי!

ענה להם החסיד בקול נכאים: על דא וודאי קא בכינא, זו בדיוק הבעיה, שאני עכשיו מגיע משם.

נו, אז למה אתה כבר חוזר?

לא יודע, הרבי שלח אותי הביתה!

נו אח יקר, הסר נא דאגה מליבך. ראשית כל הבה ונשתה לחיים!

לחיים!!! לחיים טובים ולשלום!!!

או! עכשיו אתה כבר נראה כמו חסיד! תעשה גם אתה לחיים!

לחיים!!! לחיים טובים ולשלום!!! ה' יעזור שנזכה עוד שנים רבות לנסוע לרבי מתוך שמחה ובריאות!

כך ישבו החסידים בצוותא חדא זמן רב, כשהם שופעים דברי תורה וחסידות, סיפורי צדיקים והנהגותיהם. כאשר הגיע הזמן לסיים ולהתקדם, נענו החסידים כלפי אותו חסיד: שמע לדברינו, בא תנסה שוב להיכנס לרבי, מי יודע אולי עכשיו הוא כבר כן יאות לקבל את פניך.

וילכו כולם יחדיו עד אשר הגיעו לביתו נאווה קודש. והנה למרבה הפלא, עכשיו כבר קיבל הרבי את פני החסיד בשמחה ובמאור פנים.

"אומר לך פשרם של דברים" הואיל הרבי לשבר את אוזניו, "כאשר הגעת הנה בפעם הראשונה, ראיתי שהנה עוד זמן קצר עליך לעזוב את העולם. רציתי שתעשה זאת בקרב בני משפחתך שיוכלו להיפרד ממך כראוי. אלא שבכח הברכות שבירכו אותך החסידים שם באכסניה, התבטלה ממך הגזירה, ובעזרת ה' תמשיך לחיות עוד שנים טובות וארוכות".

עד כאן הסיפור.

והנה לא שמענו שבין אותם החסידים נמנו גם בעלי רוח הקודש נשגבים, או בעלי מדרגה מיוחדים. אלא לכאורה היה מדובר בסתם חסידים מן המניין, אלא שהם ברכוהו בלב שלם ואוהב שיזכה לחיים טובים ולשלום, וכך פעלו את אשר היה צריך לפעול!

***

כל יהודי באשר הוא זוכה מדי שבוע לקדש על היין, אם שמקדש בעצמו או שיוצא ידי חובה מאחרים. כל יהודי מחויב בכך!

הקב"ה מכבד כל יהודי ב'לחיים'!

כי היהודי מצד עצמו יכול לחשוב מי אני בכלל, הרי אני יודע איך הייתי נראה כל השבוע, ועד כמה לא הצלחתי בכל מה שציפיתי להצליח. הוא מרגיש כביכול לא מרשים לו להיכנס פנימה. משלחים אותו לביתו! כל כך רציתי כל השבוע ללמוד בהתמדה, להתפלל בדבקות, לנצל את הזמן, אבל לא נתנו לי להיכנס, שלחו אותי בידיים ריקות!

ואז קורא הקב"ה ליהודי: מה קרה? למה נפלו פניך? בא הנה לשתות לחיים!

והיהודי עונה: מה זאת אומרת למה נפלו פניי? הרי כל כך רציתי להגיע ולהתקרב, ולא זכיתי! כל כך הרבה השתדלתי, ובסוף שלחו אותי הביתה! שמע נא יהודי, דבר ראשון בא תגיד 'לחיים'! תברך על היין, תשב יחד עם כל בני המשפחה לסעודה דשנה, בתוך הסעודה יכול כל אחד לברך את השני בברכות טוב. ולא רק איש את רעהו יברכו, אלא גם יברכו את כל ימות השבוע. כי לפעמים אכן ישנה גזירה חלילה, אבל בכח הקידוש להמתיק אפילו גזירת מיתה חלילה!

רק תשמח עם השבת! תברך על היין ותברך גם את עצמך שכן תזכה להגיע למה שרצית להגיע! כוס הקידוש שלך יכולה להגיע למקומות רחוקים מאוד, מקומות שאפילו צדיקים לא יכולים להגיע לשם ולהמתיק! בכח העדות מתוך שמחה ואמונה, הרי שאפילו היהודי הפשוט ביותר מקבל כוחות עצומים לברך ולהתברך בכל מילי דמיטב!

ואם יאמר האומר, הכל טוב ויפה, דרושים נאים ונחמדים, אבל הרי כבר בשבוע שעבר קידשתי, רציתי, התפללתי, נו מה יש לך לומר על זה?! אף אנו נענה כנגדו בסיפור נוסף. יהודי פלוני הגיע לכותל המערבי לשפוך שם את שיחו ולהתפלל לה' שיושיעו מלחצו ומדחקו. ביתו מלא ברכת ה' בנים ובנות, ולרש אין כל! כולו מסובך בחובות ואינו רואה את האור בקצה המנהרה. כך עמד שם, בכה והתפלל מעומק ליבו.

לפתע הוא מרגיש יד מונחת על כתפו "מה אני יכול לעזור לך?"

אתה לא יכול לעזור לי!

אולי בכל זאת תגיד לי?

פתח היהודי דגן את פיו ושפך את כל ליבו בפני האלמוני שאמר לו: הנה שמע אלוקים את תפילתך, קבלת דירה, כסף, כל מה שאתה צריך! וכך הווה.

שב היהודי לביתו שמח וטוב לב, כשהוא מספר לכל ידידיו ורעיו על תפילתו שתקבלה במהירות הבזק.

למחרת עם שחר הוצף הכותל המערבי ביהודים לרוב. גם הם נצרכים, וגם הם באו לבקש ולקבל... עומדים ומתפללים, עומדים ובוכים, ומצפים ליד שתדפוק על הכתף.

היה אחד שבאמת קיבל תפיחה על השכם, הוא הסתובב מרוגש כולו, ופגש שם יהודי שמקשקש בקופתו, צדקה צדקה...

שבו האברכים לכולל בפחי נפש, כשהם לא מבינים למה חברים זכה והם לא. נענה להם ראש הכולל ואמר: החבר שלם חיכה וציפה לקב"ה, לכן הוא קיבל. אתם חיכיתם לעשיר!

ננסה להעמיק מעט ובכך ליישב את השאלה האמורה.

כל עוד אתה מחכה ליד על הכתף שתגאל אותך מבעיותיך, הרי שאין כאן אמונה בה! כאשר תפסיק לצפות לעשיר, תפסיק כביכול לבדוק את ה', אז תבוא ישועתך!

כן הם הדברים גם בענייננו, אם יהודי עומד ומצפה לראות את השינוי ואת הישועה שיופיעו אחרי שקידש, לא כך תבוא ישועתו! את ה' יתברך לא בודקים, מאמינים בו! אם ברכתי וקידשתי על היין, ה' יתברך שמע וקיבל את תפילתי ואני מתחיל את השבוע עם אמונה שנושעת! לא בצורה דמיונית, אלא באמת לאמיתה לא מוכרחים לראות איזה שינוי כדי לחזק את אמונתי, אלא פשוט להאמין שעל ידי הקידוש נעשיתי אדם אחר!

אני לא בדיוק יודע באיזו צורה יקבלו את פניי בשבוע הבא, אבל אני לא מתבלבל מכל מה שעבר עלי בשבוע שעבר! אין כל קשר בין מה שהיה למה שיהיה, עכשיו אני אדם חדש לגמרי! אני יהודי שקידש על היין! אני שותף במעשה שמים וארץ!

וכי מי הוא זה שלא יאמין בכח ובברכה של שותף של הקב"ה בכבודו ובעצמו?!

דבר תורה לסעודת שבת

וללכת עמו כל השבוע

החודש הזה - רק לכם!

החודש הזה לכם ראש חדשים.

יש להתבונן מה מיוחד בחודש הזה שהוא מיועד רק לנו ולא לגויי הארצות, וכי לגויים אין את החודש הזה?

הנה ראש השנה הרי הוא ראש השנה לכל באי העולם. וידוע שנחלקו תנאים אם בתשרי נברא העולם או בניסן, וביארו צדיקים שבניסן נברא העולם במחשבה, ואילו בתשרי הוא נברא בפועל. ולכאורה יש להבין מדוע זה נוגע אלינו מתי נברא במחשבה, העיקר הוא מתי נברא העולם בפועל.

אלא אכן לכל העולם כולו אין זה משנה בכלל מתי נברא העולם במחשבה, העיקר הוא המעשה בפועל ממש. אבל יש 'נברא' אחד שלא נברא במעשה, הלא הוא היהודי אשר 'ישראל עלו במחשבה תחילה'. גם כל המשך מציאותו של היהודי בעולם אינה שייכת לעולם המעשה, כי אם לעולם המחשבה. אלו הם נשמות ישראל!

מבואר בתניא מה ההבדל בין בריאה במחשבה לבין בריאה בדיבור (אשר כבר נחשב מעשה). כי הדיבור הוא אותו הדבר שהיה קודם במחשבה, אלא אם הבדל אחד עצום: שבדיבור כבר יצא הדבר אל הגילוי!

מציאות כל העולם כבר יצאה אל הגילוי, כביכול כבר אינה מחוברת לה' יתברך הבורא והמאציל. מה שאין כן מה שעדיין במחשבה, הרי שהוא עדיין מחובר למקור! הוא לא יצא ונפרד!

נשמות ישראל גם אם יתלבשו בגופים ובמקומו הכי גשמיים, בכלך זאת הם נשאים צמודים ומחברים אל המקור, אל המחשבה של ה' יתברך כביכול! גם אם ויהרהרו על כסף ובניינים, הם נשאים מחברים! ואין זה רק חיבור בפנימיות, אלא אפילו בחיצוניות! נשמות ישראל אינן יכולות להיפרד בשום אופן!

לכן החודש הזה הוא רק לכם! מעבר לראש השנה שישנו לכל העולם, זהו ראש השנה המיוחד רק לנו! הזמן להתחיל לחיות את האמת של המציאות שלנו, שאנחנו חלק בלתי נפרד מה' יתברך!

ראש השנה הוא הזמן להמליך את ה' יתברך עלי ועל כל העולם, כך אנו זוכים לשנה של המלכת הבורא. כמו כן חודש ניסן הוא הזמן להכיר בכך שאנחנו בדרגה אחרת לגמרי מכל העולם, כך נזכה לשנה של חיבור אמתי ופנימי!

שנה טובה ומתוקה!

לחיות את אור ה' בפנימיות, באור הזמנים, בפולס שנה ונפש

לחיות את אור ה' בפנימיות, באור הזמנים, בפולס שנה ונפש

גדלות וקטנות מה עדיף

תקציר מהפרק הקודם: בנימין וועלוול מבקשים לדעת איך אפשר להמשיך את האור הנפלא של פורים ולהרגיש את קרבת ה' הזו בכל השנה. הם מבינים שלימוד התורה זה דבר גדול מאוד, אבל לא מרגישים בזה את האור כמו בפורים.
אגב הסביר להם המשפיע שדווקא כשצריכים להתעסק בעניינים גשמיים כהכנה לפורים בקניית יין ותחפושות, יכולים להרגיש את האור של המצוה עוד לפני שמקיימים אותה בפועל.

המשפיע: אתם שואלים שאלה מצוינת שאכן צריכים לשאול, אבל כמו בכל שאלה בעבודת ה', אסור להתבכין ולהתלונן על המצב, להיפך, צריך לראות שהשאלה תהיה כלי שדרכו נוכל למצוא תשובה ועצה כיצד כן אפשר להיות מחובר, ולהאמין שגם מתוך מצבים שממש לא נראים לי, גם מתוכם אפשר להתחבר.

אני לא חשוב שאתם מתבכיינים, אדרבה נראה שאתם מתכוונים באמת איך לעבוד למעשה. אני רק מקדים את זה כהקדמה כללית.

בנימין: אני לא מבין איך בכלל אפשר לענות על השאלה שלנו. יש כזה ווארט 'א גאנץ יאר פורים'. אבל הרי למעשה זה לא כך! כל השנה אין מגילת אסתר, אין משתה ושמחה וכל מצוות היום! אני מוכן לקבל שיש תשובה איך להתנחם על הירידה הקשה שאחרי פורים, אבל לא יותר מזה!

המשפיע: טיערע בחורים, אני רוצה שקודם כל תבינו שעבודת ה' היא לא משהו שאפשר לומר לשני מה בדיוק לעשות, תמיד יש הפתעות והתנאים משתנים, ולפעמים אפילו מן הקצה אל הקצה.

ותדעו כי רק אלו שהבינו את זה הם אלו שהצליחו לעלות מעלה מעלה, כי בלי זה באמת אין שום דרך לעלות.

כי הנה הרי יש שבת ויש יום חול, יש ימים שמאירים באור גדול ונפלא לה', ויש ימים של עייפות וחולשה. הכלל הוא לדעת שבימים של עליה, לא לשבור את הכלים ולעלות מעבר לכוחות שלך, ומאידך בימים חלשים, לא להמעיט יותר מדי את האור וההתלהבות.

עכשיו אשאל אתכם בחורים יקרים, הגידו נא לי, באיזה זמן נראה לכם שיש לקב"ה יותר נחת רוח?

וועלול: מה השאלה? ברור שהזמנים הטובים! הזמנים בהם הכל הולך טוב! כמובן שצריך לעבוד ולא לחכות שההתלהבות תגיע מעצמה, אבל אם גם עובדים וגם מתלהבים ברור שזה הכי חשוב!

המשפיע: אז בואו ואגלה לכם סוד, סוד שכמה שרק נשמע אותו ונדבר אודותיו, הוא עדיין יישאר בגדר סוד. סוד שצריך זכות גדולה כדי לזכור אותו ולחיות אתו תמיד.

ובכן, אצל הקב"ה אין שום הבדל בין זמן לזמן! הקב"ה הוא מעבר לזמן ולמקום, הוא זה אשר נותן לך את כל סוגי הזמנים! לפעמים הוא נותן לך חברותא טוב, ישוב הדעת, רוגע והתלהבות, הוא רוצה שתתחזק להשתמש בכוחות שלך כראוי, וזו היא הנחת רוח שיש לו מכך שאתה עובד אותו ומגלה אותו בעולם.

בדיוק באותה מדה יש גם זמנים של קטנות וחוסר חשק, המחלש ולא מיושב. גם הזמן הזה הוא ממנו יתברך. זה לא זמן של

'בדיעבד', כי הרי ה' יתברך בעצמו שלח לך את הזמן והמצב הזה!
וועלוול (כמעט בצעקה): המשפיע בעצם אומר שה' הוא זה ששלח לי
את התקופה הקשה שהייתה לי? עד עכשיו כל כך האשמתי את
עצמי שכנראה לא הייתי בסדר ולכן זה קרה לי. עכשיו אני שומע
שה' שלח לי את זה?! מה? הוא רוצה לראות אותי סובל!?

המשפיע: חס ושלום וועלוול! לא הבנת את דברי! ניחא, אנסה
לבוא מכיוון אחר.

אולי תוכל לומר לי מה באמת הקושי שהיה לך בזמן האחרון?

בנימין (מתערב): לפני שפגשת את המשפיע...

וועלוול (נרגע קצת מסערתו וצוחק): אמת בנימין.

אז ככה, הרגשתי כאילו לא רוצים אותי, כל דבר שאני עושה אני
לא מרגיש בו טעם, לא הולך לי כלום! ובפרט שלפני זה כן הלך
לי הכל חלק!

המשפיע: עכשיו תגיד לי, אם היית מוצא ספר שנכתב לפני הרבה
שנים, ושם כתוב שבשנה פלוגית עתיד להיוולד ילד ויקרא שמו
בישראל וועלוול, ואותו הילד יגדל ויהיה לו בתחילה טעם נפלא
בתורה ובתפילה. ולאחר מכן תבוא תקופה שיהיה לו חשוך והוא
לא ירגיש כלום. ואותו ספר שנכתב ברוח הקודש ממשיך ואומר,
שידע אותו וועלוול שדווקא בזמן הזה הוא פועל נחת רוח גדולה
ומיוחדת לה', ובזה הוא מעלה כל מיני ענייני קטנות, ממש כמו
שעשו ישראל במצרים.

אמור לי את האמת, האם גם אז היית מרגיש קושי?

וועלוול: נראה לי שאם הייתי רואה כזה דבר, אדרבה הייתי מרגיש
קושי בזמן שהולך לי בקלות, כי אז אני רק מרגיש הרגשות, ואילו

בזמנים הקשים אני יודע בפירוש שיש נחת רוח ממני!

המשפיע: יפה מאוד וועלול, אז תדע שיש כזה כתב יד!

אולי אין לך את הפריבילגיה שזה יהיה כתוב אליך באופן אישי, אבל זה נאמר על כל נשמות ישראל! כמעט אין ספר שהוא, תנ"ך, חז"ל ספרי יראה ומוסר, ובפרט בספרי החסידות אשר שם זה נאמר ברחל בתך הקטנה!

ובאמת לשם כך נשלחו נשמות הבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים לדור האחרון, להראות לבני ישראל את גודל הנחת רוח שיש לה' יתברך מכל יהודי באשר הוא שם!

כי אכן כן דיבורים אלו מכניסים אור גדול בכל העבודה שלנו, ואין הכוונה לאורות שנעלמים אחרי תקופה, אלא הכוונה לשינוי מוחלט בכל מהלך המחשבה וההסתכלות!

אנחנו צריכים לעבוד את ה' ולעשות את מה שהוא רוצה מאתנו עכשיו!

בנימין: אבל זה בדיוק הבעיה שלי, איך אני יכול לדעת?

המשפיע: פשוט מאוד, תראה מה אתה יכול לעשות עכשיו!

בנימין: אבל בצורה שכזו אני עלול מהר מאוד להתקרב, אני יעשה את מה שאני יכול וזהו!

המשפיע: חלילה וחס! לא אמרתי חלילה לעצור! אסביר לכם: נאמר שיום אחד אני מגיע לתפילה ואין לי כל חשק ומח להתפלל. מה היה עד היום?

בנימין: עד היום ניסיתי וניסיתי עד שהתייאשתי.

המשפיע: בדיוק לזה התכוונתי. לכן אני אומר לך משהו אחר: דבר

ראשון תאמר פשוט את המילים, הרי את זה תמיד יכולים לעשות.
אתה אומר את המילים ואתה מחובר דרך זה לה' יתברך.

אגב תשים לב למשהו מעניין, לדבר עם חברים יכולים גם כשאינ
כה, למה כאר שזה מגיע לתפילה זה פתאום נעשה קשה ואין
חשק?

בנימין (בהתפעלות): באמת, הרבה פעמים חשבתי על זה ואכלתי את
הלב בגלל זה.

המשפיע: זו התשובה, לחבר אנחנו לא מצפים לדבר בהתלהבות,
פשוט מדברים וזהו. אז תדע שגם עם ה' אפשר לדבר פשוט! וגם
אפשר ליהנות מהפשטות הזו כמו ילד שנהנה מהתפילה.

אחרי שאתה כבר מרגיש איזשהו חיבור עם ה', כעת אתה כבר יכול
להתקדם ולהתפלל עם יותר ויותר כוונה והתלהבות. תדע שגם
מהתפילה הכי קרה וצוננת, יכולים להגיע להתלהבות הגדולה
ביותר!

אבל חשוב מאוד שלא לדחוק את השעה והמצב! ה' יתברך מצפה
ממך קודם כל לתפילה הפשוטה, דהיינו להכיר אותו מתוך פשטות
המילים. לאחר מכן יכולים לעלות יותר.

אבל אם אתה מנסה לעלות קודם לכן, הרי היא לא תצלה כי אין
ה' בקרבך! אתה מזמין לעצמך את התפילה שאתה רוצה, במקום
להסכים לתפילה שה' רוצה ממך!

וועלול: אני קצת מבולבל, למה שה' לא יחפוץ שאני אתפלל מיד
תפילה בהתלהבות?

המשפיע: כי ה' יתברך רוצה שיכירו אותו בכל מיני מצבים, ואילו
אם מכירים אותו רק בדרכים מסוימות בלבד, הרי שכביכול לא

מכירים אותו באמת. אם אתה מכיר אותו רק בזמני התלהבות, אות היא שגם בהתלהבות אתה לא מכיר אותו באמת! זה ברור לך?

וועלול: כן.

המשפיע: התבונן נא, וכי התפילה הטובה שלך יכולה להשתוות עם התפילה של הבארדיטובער רב? למרות זאת הקב"ה מעוניין גם בתפילה הטובה שלך. וכמו כן הוא מעוניין גם בתפילה החלשה שלך. זה נקרא להעלות נצוצות ממקומות נמוכים. אגב כדאי שתדע שגם להרה"ק מבארדיטשוב זי"ע היו תקופות שהוא היה מתפלל בפשטות. זה לא עונד חלילה, אלא ישנם בירורים שיכולים לעלות דווקא בצורה כזו.

וועלול: אבל איך אפשר בכלל להשוות אותנו עם הצדיקים? הרי אצלם הכל היה בייחודים וסודות קדושים ועליונים?

המשפיע: ברור ונכון, אבל כמו שהתפילות הטובות שלך עושות נחת רוח לה', כך גם המצבים הנמוכים שלך גורמים נחת רוח לעילא!

אנחנו מתקרבים לפסח. מה היה במצרים? כלל ישראל היו במצב קשה מאוד, ולמרות זאת שם במצרים הם תיקנו דברים גדולים!

בנימין: אולי זה הכוונה במה שה' אמר לאברהם אבינו 'אחרי כן יצאו ברכוש גדול'. אולי רכוש גדול הכוונה לניצוצות שהם הוציאו משם?

המשפיע: ברוך שכיוונת! כך באמת כתוב בספרים הקדושים. אבל זה לא היה רק אז, אלא גם היום זה כך! וזה לא רק בשעת התפילה, אלא בכל דבר שאנחנו עושים במשך היום!

וועלול: אבל איך יכולים להחזיק מעמד בזה?

המשפיע: שאלה טובה שאלת, זה מה שאמרתי לכם מקודם, צריך לראות לא רק להתעורר, אלא לשנות את כל ההסתכלות, להבין שעבודת ה' פירוש לעשות בכל זמן את מה שה' מצפה ממך עכשיו לעשות, ולא את מה שאתה בוחר לעשות. ובדרך כלל אין רצון ה' שיהודי יישאר המצב של קטנות, אלא הוא רוצה שהיהודי יכיר אותו בתוך המצב של הקטנות, ואז יעלה למצב של גדלות.

בנימין וועלוול בקול אחד: אם כן זוהי התשובה למה שפתחנו בו בעניין הירידה שאחרי פורים, כי זה זמן של קטנות אחרי גדלות!

המשפיע: הדברים שלכם משמחים אותי, אבל זה לא לגמרי מדויק.

המשך יבוא בעזרת ה'

דיבור של אמת מביא את כל הישועות

אחר־כֵּן יֵשֵׁב עֲצֵמוֹ הַבֵּן הַנַּ"ל לִילָדָה אֶל הַשָּׁנִי אֶלֶף הָרִים (הַנַּ"ל) לְהַסְתַּכֵּל מַה נַּעֲשֶׂה שָׁם. כְּשֶׁבָא לְשָׁם, עָמַד מִרְחוֹק מִהַשָּׁנִי אֶלֶף הָרִים וְרָאָה שְׁיֵישׁ שָׁם כְּמַה וְכַמּוֹה אֶלֶף אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל שָׂדִים, כִּי הֵם פְּרִים וְרַבִּים כְּבָנֵי־אָדָם, וְהֵם רַבִּים מְאֹד, וְרָאָה הַמְּלַכּוֹת שֶׁלָּהֶם יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא שְׁשׂוֹם יְלוּד אִשָּׁה אֵינוֹ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא כְּזוֹ, וְרָאָה אוֹתָם שְׁעוֹשִׂים לִיצְנוּת: זֶה מְסַפֵּר שְׁהַזִּיק לְזֶה תִּינּוֹק, וְזֶה אוֹמֵר שְׁהַזִּיק לְזֶה יָד, וְזֶה מְסַפֵּר שְׁהַזִּיק רֶגֶל, וְכֵן שָׂאָר לִיצְנוּת.

ובמה הם עסוקים אותם בריות?
בליצנות ונוקים! הם לוקחים את
הבריאה היפה שה' יתברך ברא,
ומכסים אותה כדי לעשות הזיקות.
יש שמזיקים חלילה ביד ויש ברגל.
שמפתים את האדם ללכת למקום
שהוא נגד רצון ה', או לקחת בידי
דבר שאינו ראוי. כי השדים מטעים

יש לדעת שעניין השדים אינו סתם
עניין מופשט, אלא זוהי מציאות
אמתית וקיימת ה". חז"ל אומרים
שאילו הייתה רשות לעין לראות,
הרי שהיינו יוצאים מהדעת מרוב
פחד! גם הצפיפות שיש בדרשות
והבלאי של בגדי התלמידים-חכמים
מגיע מהם.

אותו לחשוב שזה מה שיעשה לו טוב, בזמן שהאמת היא שמציאות הבריאה כשלעצמה, היא כבר דבר טוב ומשובח.

כגון כאשר מדובר על דבר מה לא כשר, הם מבלבלים את האדם שיחשוב שזה יעשה לו טוב, ואם יימנע מזה יהיה לו קשה. ובאמת איתא בבני-יששכר שגם במניעה מאיסור לא-תעשה, יש לכוון לקיים את רצון ה' ולא רק להימנע סתם.

וישנם מוזיקים רח"ל אשר הם דומים מאוד למשפחות עם ילדים, הכל נראה כמעט אותו דבר, אבל באמת הם מוזיקים. כל החיות שלם של להזיק ולהתלוצץ!

אחרי שהבן החיגר התרפא והוא כבר יכול ללכת, הוא משתמש ביהלום כדי להגיע למקום השדים, כדי לראות ולהבין כיצד להינצל ולתקן את הדבר הזה.

ושי לפרש את עניין היהלום, שהנה בעולם שורר חושך גדול אשר קשה מאוד לצאת ממנו. כך ברא

ה' את העולם שיש בו הסתרה מסוימת, אבל באמת כל העולם הוא אותיות הא' ב' הקדושות. ואיתא בספה"ק שהאותיות של לשון הקודש אינן סימנים בעלמא, אלא הם ממש אורות עליונים של גילויים שזורדים למטה להתגלות בעולם.

ניתן לדמות זאת לסוגי הבעות הפנים של האדם. כי פרצוף מחייך הרי הוא סימן להנאה וקורת רוח, ואילו פרצוף זועף, מבטא כעס ועצב. האותיות הם הגילוי שדרכם מתגלה אלינו ה'. לכל אות יש הגילוי שהיא מגלה. ה' יתברך עשה זאת כדי שיראו ויכירו אותו כל העולם, כי בלי המציאות של העולם והאותיות שבהם הוא נברא, לא שייך להשיג ולהכיר אותו.

אבל אחרי ככלות הכל, הרי האותיות הן רק אותיות, ובפרט כאשר נוסף על כך גם ההסתרה של הקליפות והמוזיקים, זוב אי אפשר לראות ולהכיר את ה'.

על זה מגלה הרבי בתורה ט', והוא

החסרונות שבעולם!

וכפי שרואים בסיפור, לא מוכרח שהאבן תרפא מיד ותתקן הכל, אלא זה מביא למקום שממנו תצמח הרפואה. כמו כן הדיבור של אמת לא מוכרח שיתקן מיד את החסרון, אבל הוא יביא אותך למקום הנכון שלך ששם יש את האבק שמרפא כמו שכתבנו לעיל, וזה יביא אותך אל הדעת הנכונה להבין שכל ההיזקות שבעולם הם רק מצד השדים.

הרי אם היינו יכולים לראות איך כל תאוה שתוקפת אותנו, היא בעצם לא אחר מאשר ש-ה, הרי איש בעולם לא היה פונה ומביט לכיוון ההוא. אבל לא די בידיעה בלבד בצורה מקיפה, אלא צריך להעמיק ולהבין זאת לעומק, ואת זה עושים על ידי הדיבור האמתי אל ה'.

לדוגמא יאמר לפניו יתברך: "רבנו של עולם, אני רוצה להיות קרוב אליך, להיות צדיק! אני מתבייש להגיד, אבל אתה הרי יודע את כל מחשבותי והרהורי ליבי, איך שאני

לכאורה אותו ענין המסופר כאן, שעל ידי דיבור של אמת אשר הוא ניהו אור ה', על ידי זה זוכה להשיג את אור ה'! על ידי זה יכולים כביכול לראות אותו יתברך ולהכיר אותו. כך יכולים לצאת בקלות מהחושך. מה שהיה נראה לפני כן כל כך קשה וחשוך, לפתע מגלים שישנם כמה וכמה דרכים ופתחים לצאת דרכם מאפילה לאורה!

כי על ידי האבן-טוב, הדיבור של אמת, מתגלה אור אין סוף שבתוך האותיות (כדאיתא מהבעש"ט שבכל אות יש עולמות, נשמות ואלוקות) ועל ידי זה יכולים לראות ולהבין שהעולם הוא טוב ומשובח עד מאוד, אלא שהשדים הם אלו שעושים את כל הנזקים שבעולם. כך יכולים לקבל הסתכלות חדשה על העולם על ידי דיבור של אמת!

ומה הוא דיבור של אמת? לדבר את האמת שלך היכן שאתה נמצא! לאו דווקא דיבורים גבוהים ונשגבים, וגם לאו דווקא דיבורים נמוכים, אלא האמת שלך עכשיו! כך יכולים להתרפא ולצאת מכל

נמשך למאכל פלוני שלא כל כך מתאים לעובד ה', ואני חושק בבית מפואר שלכאורה לא הולך ביחד עם מסירות מוחלטת לתורה. אני באמת גם רוצה להיות צדיק ומתמיד, אבל קשה לי לוותר!"

אולי עד היום לא העזת לדבר כך עם ה' יתברך, כי זה יכול להישמע חוצפה כלפי שמיא, אבל הרי באמת ה' יתברך יודע עליך הכל, וכי מה כבר יש לך להסתיר!?

אלא שעד עכשיו הדיבור שלך לא היה בשלימות של אמת.

ולאיך גיסא אתה גם יכול לומר: רבנו של עולם! אני רוצה לדעת את כל הש"ס, ובאמת חלק מהרצון של מגיע מזה שחבר פלוני כבר סיים את הש"ס, אבל אני יודע שזה שטות מוחלטת, רבנו של עולם תעזור לי לרצות באמת, וגם לסיים בפועל!"

אלו דוגמאות גרידא, אבל כל אחד צריך לדבר את האמת שלו, כי כח הדיבור של אמת, יכול להביא את האדם למקומות שלא היה יכול להגיע אליהם לולי דיבורים אלו!

